

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agencia Națională de
Administrare Fiscală**
**Direcția Generală de Administrare a
Marilor Contribuabili**
Serviciul Soluționare Contestații

Direcția Generală de Administrare
a Marilor Contribuabili

Str. Lucretiu Patrascanu nr. 10,
Corp A, sector 3, București
Tel: 021 4089450
Fax: 021 4089301
e-mail: contestatii.DGAMC@anaf.ro

DECIZIA nr. 12 / 17 .02.2017

privind soluționarea contestației depuse de
X S.R.L.

înregistrată la Serviciul Soluționare Contestații
din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili
sub nr.SSCX/29.12.2016

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili a fost sesizat de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul X prin adresa nr. X, înregistrată la Serviciul Soluționare Contestații sub nr. SSC X/29.12.2016, asupra contestației formulate de X S.R.L. cu sediul în, prin reprezentantul legal.....

X S.R.L. contestă **Decizia de reverificare nr. F-MC X** emisă de X, prin care s-a dispus reverificarea perioadei 01.01.2012-31.12.2014, obligațiile fiscale supuse reverificării reprezentând impozit pe profit/plăți anticipate în contul impozitului pe profit anual datorat/ datorate de persoane juridice române, precum și de persoanele juridice cu sediul social în România, înființate potrivit legislației europene.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.270 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere că **Decizia de reverificare nr. F-MC X** a fost comunicată societății prin poștă în data de **X**, iar contestația a fost înregistrată la registratura Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili la **X**, conform ștampilei registraturii aplicată pe contestație, aflată în original la dosarul cauzei. În data de X, societatea a depus, în completarea contestației inițiale, „Note completatoare” , documentul fiind înregistrat la registratura DGAMC sub nr. X.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.268, art. 269, art.270 alin.(1) și art. 272 alin.(3) lit.a) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, X

S.R.L. la data depunerii contestației figurând la poziția nr. X din Anexa nr.1 „Lista marilor contribuabili care sunt administrați de D.G.A.M.C. începând cu data de 1 februarie 2016” la O.P.A.N.A.F. nr. 3702/2015 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, Serviciul Soluționare Contestatii din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili este legal învestit să soluționeze contestația formulată de X S.R.L.

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de reverificare nr.F-MC X emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili, X S.R.L. prezintă următoarele argumente :

Societatea susține că nu au fost îndeplinite dispozițiile **art. 9 alin. (1), art. 113 alin. (2) lit. (h) din Codul de procedură fiscală**, referitoare la drepturile contribuabilului de a fi ascultat și de a fi informat cu privire la constatările inspecției fiscale, precum și discutarea acestora. Astfel, contestatara precizează că organele de control aveau obligația să procedeze la ascultarea subscrisei înainte emiterii deciziei de reverificare.

De asemenea, contestatara precizează că decizia de reverificare este netemeinică și nelegală deoarece niciuna din cele 2 condiții imperative prin care se poate dispune reverificarea unor anumite tipuri de impozite fiscale deja verificate, respectiv: (i) ulterior inspecției fiscale finalizate, apar date suplimentare necunoscute organului de inspecție fiscală; (ii) datele suplimentare apărute influențează rezultatele inspecției fiscale anterioare, nu sunt îndeplinite.

Societatea menționează că pentru a putea fi efectuată o reverificare fiscală, trebuie îndeplinite cumulativ, următoarele condiții:

- apariția unor date suplimentare care să fi fost necunoscute organelor de inspecție fiscală la data efectuării inspecției fiscale inițiale și care să influențeze rezultatele inspecției fiscale inițiale;
- necunoașterea datelor nu este din vina organului fiscal.

Referitor la faptul că emitentul facturilor nu ar fi respectat normele legale în materie, cu privire la informațiile comunicate de Administrația Fiscală din X, cu privire la tranzacțiile derulate în perioada 2012-2014 de X S.R.L. cu partenerii externi: X, care nu confirmă integral înregistrarea sumelor în contabilitate, X S.R.L. afirmă că nu constituie date suplimentare cu atât mai mult cu cât societatea și-a înregistrat în evidențele contabile operațiunile în discuție și atâta timp cât serviciile au fost prestate.

De asemenea, X S.R.L. susține că deși prestatorii nu ar fi respectat legislația statului de rezidență cu privire la înregistrările contabile a operațiunilor derulate, nu este de natură a afecta dreptul societății de a înregistra în evidențele contabile operațiunile derulate și pe cale de

consecință, nu este de natură să afecteze rezultatele inspecției fiscale anterioare.

Societatea menționează că un presupus comportament neadecvat al prestatorilor X S.R.L., respectiv că aceștia nu și-au înregistrat în integralitate operațiunile derulate cu partenerii săi - nu este de natură a afecta înregistrările contabile ale societății, cu privire la aceste operațiuni și evident, nici de a modifica baza de impunere, neexistând nicio condiționare legală cu privire la determinarea bazei impozabile, în raport de comportamentul contabil al furnizorului/prestatorului societății.

Deși în Decizia de reverificare se face referire la date suplimentare cu privire la relația X S.R.L., societatea afirmă că în realitate nu există niciun raport juridic între aceste 2 societăți, iar din Procesul verbal nr.X nu se constată nicio relație comercială între X și X S.R.L.

X S.R.L. susține că a avut relații comerciale cu X S.R.L., dar toate tranzacțiile efectuate în perioada 2012-2014 au făcut obiectul inspecției fiscale inițiale, iar organele de inspecție au stabilit că toate cheltuielile aferente acestor operațiuni sunt deductibile la calculul impozitului pe profit, respectiv cheltuielile fiind efectuate în scopul realizării de venituri.

De asemenea, din analiza Proceselor Verbale nr. X și 787/19.04.2016, întocmite de Direcția Generală Antifraudă, urmare a controlului efectuat la Y S.R.L., societatea menționează că inspectorii antifraudă nu au adus critici de nelegalitate tranzacțiilor efectuate între X S.R.L. și Y S.R.L., aceștia analizând relațiile comerciale desfășurate cu X S.R.L., deci nu au constat vreo încălcare a dispozițiilor legale, și deci nu există date suplimentare care să influențeze rezultatele inspecției fiscale inițiale.

Deși în Decizia de reverificare se menționează că informațiile comunicate de Administrația Fiscală din X cu privire la tranzacțiile derulate în perioada 2012-2014 de X S.R.L. cu partenerii externi X, nu confirmă integral înregistrarea sumelor în contabilitate și existența documentelor care să justifice modul de realizare a serviciilor, X S.R.L. susține că în Procesul Verbal X nu se face nicio mențiune referitoare la faptul că societățile din X nu și-ar fi înregistrat în contabilitate veniturile obținute din contractele încheiate cu X SRL. De asemenea, deși societățile din X nu ar fi înregistrat în contabilitate toate veniturile obținute, este un aspect ce ține de obligațiile contabile ale partenerilor în cauză, de competența Administrației Fiscale din X în ce-i privește pe aceștia și nu poate influența rezultatul inspecției fiscale deja efectuate la X S.R.L.

X S.R.L. menționează că organele de inspecție fiscală aveau posibilitatea de a verifica aceste informații la Administrația Fiscală din X cu ocazia efectuării controlului fiscal inițial, iar societatea nu avea nicio obligație de a verifica societățile din amonte, cu care a desfășurat relații comerciale.

X S.R.L. susține că din Procesele Verbale încheiate de inspectorii antifraudă la societățile X., nu rezultă existența unor informații, documente noi

sau alte înscrisuri, altele decât cele prezentate cu ocazia inspecției fiscale inițiale și care să fie de natură să ducă la modificarea rezultatelor inspecției fiscale inițiale, motiv pentru care se impune anularea deciziei de reverificare, ca netemeinică și nelegală.

În acest context, contestatara apreciază că **informațiile primite de organele de inspecție fiscală cu privire la partenerii intracomunitari nu sunt suficiente pentru a fi încadrate ca date suplimentare**, întrucât toate datele financiar contabile cu privire la relațiile comerciale cu partenerii intracomunitari ai X S.R.L., respectiv X, au existat în mod complet și au fost disponibile și la dispoziția organelor de inspecție fiscală pe perioada inspecției de fond aferentă anilor 2012-2014.

În ceea ce privește relațiile comerciale desfășurate cu societatea X Ltd, X S.R.L. afirmă că inspectorii antifraudă au constatat realitatea acestor tranzacții și faptul că au fost puse la dispoziție toate documentele care atestă modalitatea de desfășurare a relațiilor comerciale dintre cele două societăți.

Referitor la relațiile economice desfășurate cu societățile X Ltd și Y Ltd, X S.R.L. menționează că din documentele transmise de societatea X LTD din X, în calitate de auditor și contabil al societăților partener, reiese ca toate facturile emise de aceste societăți, către X S.R.L., au fost înregistrate în contabilitate și au fost incluse în mod corespunzător ca venituri, în situațiile financiare ale acestora din anii respectivi, și se justifică realitatea efectuării tuturor acestor tranzacții conform răspunsurilor oferite de aceștia autorităților fiscale din X.

Prin Procesul Verbal nr.X întocmit de Direcția Generală Antifraudă, X S.R.L afirmă că **nu se arată care sunt eventualele documente sau înscrisuri obținute în urma controlului, necunoscute organelor de inspecție fiscală la data efectuării controlului inițial și care să influențeze rezultatul acestuia.**

În cazul X Ltd, X S.R.L. susține că inspectorii antifraudă, la pagina 20 din Procesul verbal nr.X arată că, în afara contractului, a facturilor fiscale și a raportărilor fiscale întocmite conform standardelor internaționale (ceea ce reprezintă tocmai realizarea obiectului contractului), nu au fost prezentate alte documente care să ateste modalitatea de inițiere, contractare și desfășurare a relațiilor comerciale, informații ce nu pot reprezenta date suplimentare, în baza cărora să se poată dispune reverificarea fiscală.

În cazul societății X Ltd, X S.R.L. afirmă că inspectorilor antifraudă le-au fost prezentate contractul, facturile și anexele la facturi, documente care au fost prezentate și cu ocazia inspecției fiscale inițiale când, pe baza lor, s-a acordat drept de deducere, iar faptul că s-a solicitat și corespondența dintre societăți sau alte documente care să ateste modalitatea de inițiere, contractare și desfășurare a relațiilor comerciale, nu pot reprezenta date suplimentare, care să justifice efectuarea unei reverificări, cât timp societatea a prezentat toate documentele cerute de lege, în baza cărora se putea și de

altfel s-a acordat, dreptul de deducere.

X S.R.L. menționează că, deși inspectorii antifraudă au solicitat și alte documente suplimentare, pe care societatea nu le deține, nu înseamnă că au apărut informații noi, de natură să modifice rezultatele inspecției fiscale inițiale, aceștia trebuiau să indice în mod concret care sunt documentele a căror neprezentare poate determina nedeductibilitatea acelor cheltuieli

X S.R.L. susține că simpla mențiune a inspectorilor antifraudă că societatea nu a prezentat dovezi incontestabile, nu reprezintă date suplimentare, necunoscute organelor de inspecție fiscală și care să fie de natură să modifice rezultatele inspecției fiscale anterioare.

În ceea ce privește relația comercială cu X, X S.R.L. afirmă că din Procesul verbal nr.X, rezultă că inspectorii antifraudă au considerat cheltuielile serviciilor de implementare software, dezvoltari software, upgrade și mentenanță X SRL ca fiind nedeductibile, doar raportat la existența unei suspiciuni, fără a se indica documente sau informații concrete din care să rezulte acest aspect.

X S.R.L. susține că **nu au apărut date suplimentare și cu atât mai mult nu au apărut date suplimentare care să nu fi fost cunoscute de organele de inspecție fiscală ulterior datei efectuării inspecției fiscale la X S.R.L.**, motiv pentru care se constată netemeinicia deciziei de reverificare.

Societatea afirmă că **statul are dreptul să verifice un impozit o singură dată** și atunci este responsabilitatea inspectorului să aibă în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză.

Contestatară menționează că **nu sunt îndeplinite condițiile legale pentru a se dispune reverificarea societății**, deoarece datele suplimentare invocate în cuprinsul deciziei de reverificare nu pot fi încadrate în noțiunea corespunzătoare prevăzută de art.128 din Codul de procedură fiscală, fiind încălcate astfel principiile art.118 alin.(2) și (3) din același act normativ.

Dacă, prin absurd, s-ar considera că Procesele Verbale ale Direcției Generale Antifraudă nr. X, nr. X și nr. X reprezintă date suplimentare în sensul art.128 Cod Procedura Fiscală, X S.R.L. susține că este mai mult decât evident că acestea nu pot influența rezultatul inspecției fiscale anterioare.

X S.R.L. menționează că Decizia de reverificare este nelegală și sub aspectul faptului că, deși se menționează în decizia de reverificare că ar fi apărut date suplimentare, doar cu privire la relațiile comerciale desfășurate în perioada 2012-2014 și doar cu societățile X., **nu este nicio mențiune cu privire la tranzacțiile ce urmează a fi supuse reverificării.**

Contestatară afirmă că doar tranzacțiile efectuate cu societățile indicate în decizia de reverificare, pot fi supuse reverificării și nu toate tranzacțiile desfășurate de X S.R.L., în perioada de referință, deoarece nu

sunt prezentate informații noi pentru toate tranzacțiile societății din perioada 2012-2014.

Având în vedere că X S.R.L. a fost supusă unei inspecții fiscale pentru anii fiscali 2012-2014, societatea consideră că a menține decizia de reverificare astfel cum a fost emisă conduce în mod evident la încălcarea prevederilor art.118 alin.(3) din Codul de procedură fiscală.

În concluzie, față de toate aspectele prezentate, X S.R.L. consideră că în cauză nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art.128 din Codul de procedură fiscală pentru efectuarea reverificării fiscale, în sensul că nu există informații, documente sau alte înscrisuri, necunoscute organelor de inspecție fiscală la data efectuării inspecției fiscale inițiale și care să influențeze rezultatele acesteia, motiv pentru care se impune anularea Deciziei de reverificare nr.F-MC X, ca netemeinică și nelegală.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili au întocmit Decizia de reverificare nr.X privind X SRL care vizează impozit pe profit/plăți anticipate în contul impozitului pe profit anual datorat/ datorate de persoane juridice române, precum și de persoanele juridice cu sediul social în România, înființate potrivit legislației europene, pentru perioada 01.01.2012-31.12.2014 , întrucât, de la data ultimei verificări și până la data emiterii deciziei de reverificare, au apărut date suplimentare necunoscute organelor de inspecție fiscală la momentul efectuării inspecției fiscale anterioare, care influențează rezultatele acesteia, constând în:

- constatările înscrise în actele de control întocmite de Direcția Generală Antifraudă Fiscală urmare efectuării unor controale inopinate și operative la alți contribuabili/furnizori interni ai contribuabilului, respectiv la X S.R.L. București, (proces verbal nr.X) și la SC X S.R.L. București (proces verbal nr.X).

- informațiile comunicate de Administrația fiscală din X cu privire la tranzacțiile derulate în perioada 2012-2014 de X S.R.L. cu partenerii externi: X, care nu confirmă integral înregistrarea sumelor în contabilitate și existența documentelor care să justifice modul de realizare a serviciilor.

Schimbul de informații cu autoritățile fiscale din X, ce vizează relațiile comerciale ale X S.R.L. cu operatorii intracomunitari de mai sus, a fost inițiat de Direcția Generală Antifraudă Fiscală în vederea stabilirii stării de fapt fiscale consemnată în cuprinsul constatărilor înscrise în Procesul verbal nr.X, încheiat urmare controlului inopinat și operativ efectuat la acest contribuabil.

Ca urmare a aspectelor prezentate, organele de inspecție fiscală au emis Decizia de reverificare a impozitului pe profit la X S.R.L. pentru perioada 01.01.2012-31.12.2014, în conformitate cu prevederile art.128 din Legea

nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

III. Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile societății contestatoare și constatările organului de inspecție fiscală, în raport cu actele normative invocate de acestea, se rețin următoarele:

Referitor la solicitarea contestatoarei privind anularea în întregime, ca netemeinică și nelegală a Deciziei de reverificare nr.F-MC X, D.G.A.M.C. prin Serviciul de Solutionare Contestatii este investită să se pronunțe dacă în mod legal organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili au dispus reverificarea perioadei 01.01.2012-31.12.2014, în ceea ce privește impozitul pe profit/plăți anticipate în contul impozitului pe profit anual datorat/datorate de persoane juridice române, precum și de persoanele juridice cu sediul social în România, înființate potrivit legislației europene.

În fapt, prin Decizia de reverificare nr. F-MC X emisă pe numele X S.R.L., organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili au dispus reverificarea perioadei 01.01.2012-31.12.2014 în ceea ce privește impozit pe profit/plăți anticipate în contul impozitului pe profit anual datorat/datorate de persoane juridice române, precum și de persoanele juridice cu sediul social în România, înființate potrivit legislației europene ce a făcut obiectul unei inspecții fiscale anterioare, finalizată prin întocmirea Deciziei de impunere nr. F-MC X și a Raportului de inspecție fiscală nr.X.

Motivele care au stat la baza reverificării au constat în faptul că, de la data ultimei verificări și până la data emiterii deciziei de reverificare, au apărut elemente suplimentare necunoscute organului fiscal la data efectuării inspecției fiscale care influențează rezultatele inspecției fiscale anterioare și anume: rezultatele unor controale inopinate și operative finalizate cu Procese verbale încheiate de inspectorii antifraudă din cadrul Direcției Generale Antifraudă Fiscală și informații comunicate de Administrația fiscală din Cipru, comunicate organelor de inspecție fiscală ulterior finalizării acțiunii de inspecție fiscală.

În drept, potrivit prevederilor **art.118 alin.(3) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală**, cu modificările și completările ulterioare :

„Inspecția fiscală se efectuează o singură dată pentru fiecare impozit,

taxă, contribuție și alte sume datorate bugetului general consolidat și pentru fiecare perioadă supusă impozitării.”

Totodată, **potrivit prevederilor art.128 alin.(1) și alin.(2) din același act normativ:**

ART. 128 :

(1) Prin excepție de la prevederile art.118 alin.(3), conducătorul organului de inspecție fiscală poate decide reverificarea unor tipuri de obligații fiscale pentru o anumită perioadă impozabilă, ca urmare a apariției unor date suplimentare necunoscute organului de inspecție fiscală la data efectuării inspecției fiscale, care influențează rezultatele acesteia.

(2) Prin date suplimentare se înțelege informații, documente sau alte înscrisuri obținute ca urmare a unor controale inopinate desfășurate la alți contribuabili/plătitori ori comunicate organului fiscal de către organele de urmărire penală sau de alte autorități publice ori obținute în orice mod de organul de inspecție fiscală, de natură să modifice rezultatele inspecției fiscale anterioare”.

De asemenea, conform Anexei 1 „Instrucțiunile de completare și utilizare a formularului "Decizie de reverificare" din Ordinul nr.825/22.02.2016 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului "Decizie de reverificare", se precizează că:

1. Formularul "Decizie de reverificare" este actul administrativ care are ca obiect dispunerea reverificării unei anumite perioade, în baza art.128 alin.1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, de către conducătorul structurii de inspecție fiscală, **ca urmare a apariției unor date suplimentare necunoscute inspectorilor fiscali la data efectuării verificărilor, care influențează rezultatele acestora.**

2. Formularul se completează în situația în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art.128 alin.(2) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în baza unor informații, documente sau alte înscrisuri obținute ca urmare a unor controale inopinate/controale încrucișate desfășurate la alți contribuabili/plătitori ori comunicate organului fiscal de către organele de urmărire penală sau de alte autorități publice ori obținute în orice mod de organele de inspecție, de natură să modifice rezultatele inspecției fiscale anterioare.

Potrivit prevederilor legale citate, inspecția fiscală se efectuează o singură dată pentru fiecare impozit, taxă, contribuție și alte sume datorate bugetului general consolidat și pentru fiecare perioadă supusă impozitării, însă prin excepție conducătorul inspecției fiscale poate decide reverificarea

unei anumite perioade dacă au apărut date suplimentare necunoscute organelor de inspecție fiscală la data efectuării verificărilor, care influențează rezultatele acestora, date suplimentare care pot apărea urmare efectuării unor controale inopinate la alți contribuabili, din care se obțin documente sau informații suplimentare referitoare la activitatea contribuabilului, urmare unor solicitări ale organelor de urmărire penală sau ale altor organe ori instituții îndreptățite și/sau urmare unor informații obținute în orice alt mod, de natură să modifice rezultatele controlului fiscal anterior.

Reverificarea unei perioade impozabile se poate solicita de organul fiscal competent prin întocmirea unui referat în care sunt prezentate motivele solicitării, care se supune aprobării conducătorului organului de inspecție fiscală competent.

Din documentele anexate la dosarul contestației, organul de soluționare reține că la data de X a fost comunicată Decizia de reverificare nr. F-MC X prin care X S.R.L. a fost înștiințată că începând cu data de 05.12.2016, va face obiectul unei reverificări fiscale cu privire la impozitul pe profit, pentru perioada 01.01.2012-31.12.2014, urmare apariției unor date suplimentare necunoscute organului de inspecție fiscală, de la data ultimei verificări și până la data emiterii deciziei de reverificare, care influențează rezultatele acesteia, respectiv:

- **Procesele Verbale nr. X și nr. X** întocmite de Direcția Generală Antifraudă Fiscală urmare a efectuării unor controale inopinate și operative la contribuabilii/furnizorii interni ai X S.R.L., respectiv X. din București.

- **Schimbul de informații inițiat de Direcția Generală Antifraudă Fiscală cu Administrația Fiscală din Cipru** cu privire la tranzacțiile derulate în perioada 2012-2014 de X S.R.L., cu partenerii externi: X, în vederea stabilirii stării de fapt fiscale consemnată în cuprinsul constatărilor înscrise în Procesul Verbal nr.X, parteneri externi care nu confirmă integral înregistrarea sumelor în contabilitate și existența documentelor care să justifice modul de realizare a serviciilor.

În ceea ce privește afirmațiile contestatarii potrivit căroră **nu a fost informată** "nici pe parcursul analizei elementelor noi indicate în decizia de reverificare, nici după emiterea actului administrativ contestat, despre aspectele constatate în cadrul acțiunii", respectiv **nu a beneficiat de "dreptul de a fi ascultat"**, acestea **nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a contestației** deoarece, conform art. 9, alin (2) lit. (b) : "organul fiscal nu este obligat să aplice prevederile alin. (1) când cuantumul creanțelor fiscale urmează să se modifice cu mai puțin de 10% din valoarea creanței fiscale stabilită anterior", iar prin Decizia de reverificare nr. F-MC X nu se stabilesc creanțe fiscale. De asemenea, din Capitolele III din Procesele Verbale nr. X, nr. X și X reiese că, față de constatările înscrise, contribuabilul a formulat puncte de vedere și, prin urmare, a fost informat cu privire la aspectele constatate.

Referitor la invocarea în susținerea contestației a faptului că organele de inspecție fiscală au **încălcat principiul unicității controlului fiscal** conform dispozițiilor art.118 alin.3 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care prevede că inspecția fiscală se efectuează o singură dată pentru fiecare impozit, taxă, contribuție și alte sume datorate bugetului general consolidat, **nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a contestației** întrucât reverificarea unei perioade fiscale poate să fie dispusă în mod exceptional, în cazul apariției unor date suplimentare care pot să influențeze rezultatele inspecției fiscale initiale conform prevederilor art.128 alin.1 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, cu privire la aprecierea contestatoarei că *“nici una din datele suplimentare invocate de către Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili în Decizia de reverificare nr.F-MC X nu se încadrează datelor suplimentare prevăzute de art.128 alin.(2) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală”*, **nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a contestației** întrucât organul de soluționare apreciază că atât constatările înscrise în actele de control întocmite de Direcția Generală Antifraudă Fiscală urmare efectuării unor controale inopinate și operative la X S.R.L., București, (Proces verbal nr.X) și la X S.R.L. București (proces verbal nr.X), cât și informațiile comunicate de Administrația fiscală din X cu privire la tranzacțiile derulate în perioada 2012-2014 de X S.R.L. cu partenerii externi: X, **reprezintă date relevante în vederea stabilirii stării de fapt fiscale la contribuabilul X S.R.L.**

În ceea ce privește susținerea contestatoarei potrivit căreia: *“decizia de reverificare este netemeinică și nelegală sub aspectul faptului că, deși se menționează în decizia de reverificare că ar fi apărut date suplimentare doar cu privire la relațiile comerciale desfășurate în perioada 2012-2014 și doar cu societățile X., în cuprinsul deciziei nu este nicio mențiune cu privire la tranzacțiile ce urmează a fi supuse reverificării”* organul de soluționare reține că din decizia de reverificare reiese că doar tranzacțiile efectuate cu societățile indicate în motivul reverificării vor face obiectul reverificării și nu toate tranzacțiile desfășurate de X S.R.L., în perioada de referință, deoarece nu sunt prezentate informații noi pentru toate tranzacțiile societății din perioada 2012-2014.

Referitor la invocarea în susținerea contestației a faptului că *„în cuprinsul Procesului Verbal nr.X nu se face nicio mențiune cu privire la faptul că societățile din X nu și-ar fi înregistrat în întregime în contabilitate veniturile obținute în urma contractelor încheiate cu X SRL. Mai mult, nici organul de reverificare nu face nicio dovadă, în sensul de a*

arata care sunt informatiile comunicate de Administratia Fiscala din X, din care sa rezulte că societățile partenere nu au înregistrat în totalitate tranzacțiile", organul de soluționare reține că acest aspect nu este relevant întrucât, în prezent, organele de inspecție fiscală se află în posesia unor informatii si documente transmise de Administrația Fiscala din X ce constau în date suplimentare potrivit art.128 alin.2 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Referitor la invocarea în susținerea contestației a faptului că nu este îndeplinită niciuna din cele două conditii imperative prin care se poate dispune reverificarea, si anume: „(i) ulterior inspecției fiscale finalizate, apar date suplimentare necunoscute organului de inspecție fiscala; (ii) datele suplimentare apărute influențează rezultatele inspecției fiscale anterioare”, **nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației** întrucât din documentele aflate la dosarul cauzei rezultă că organele de inspectie fiscală s-au aflat în posesia unor date suplimentare noi necunoscute inspectorilor la data efectuării verificării anterioare, respectiv răspunsurile oferite de Administrația Fiscală din X cu privire la relațiile comerciale derulate de X S.R.L. cu partenerii X și Procesele Verbale încheiate de inspectorii antifraudă din cadrul Direcției Generale Antifraudă Fiscală în urma controalelor inopinate și operative, date suplimentare de natură să modifice rezultatele inspecției fiscale anterioare.

Cât privește invocarea în susținerea contestației a faptului că informațiile comunicate de Administrația Fiscala din X, cu privire la tranzacțiile derulate în perioada 2012-2014 de X S.R.L. cu partenerii externi: X, care nu confirmă integral înregistrarea sumelor în contabilitate „*nu pot fi încadrate în noțiunea corespunzătoare prevăzută la art.128 din Codul de procedură fiscală , fiind încălcate astfel principiile enunțate de art.118 alin (2) Cod procedură fiscală*” si acestea nu sunt de natura "sa afecteze rezultatele inspecției fiscale anterioare", **nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a contestației** întrucât această afirmație este în contradicție cu prevederile **art.55 “Mijloace de probă” din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală**, cu modificările și completările ulterioare, care prevede că:

“(1) Constituie probă orice element de fapt care servește la constatarea unei stări de fapt fiscale, inclusiv înregistrări audiovideo, date și informații aflate în orice mediu de stocare, precum și alte mijloace materiale de probă, care nu sunt interzise de lege.”

Referitor la afirmatia contestatarei potrivit căreia în constatările înscrise în Procesul verbal nr.X întocmit de Direcția Generală Antifraudă Fiscală urmare a controlului efectuat la X S.R.L. (HTSS) nu se aduc "*critici de nelegalitate tranzacțiilor efectuate între X S.R.L. si X*", **nu poate fi reținuta în**

soluționarea favorabilă a contestației întrucât din acest Proces verbal se reține că: „Având în vedere aspectele mai sus menționate și verificările efectuate de inspectorii antifraudă, considerăm faptul că circuitul de facturare și refacturare X S.R.L. - X – Grup X a dezvoltărilor software X a fost creat cu bună știință de către **Grupul X**. Astfel, există suspiciunea rezonabilă că prin crearea acestui circuit de tranzacționare, s-a urmărit mărirea valorii dezvoltărilor de software care este realizată de X. Prin crearea acestui artificiu, Grupul de societăți X obține un avantaj fiscal în sensul deducerii cheltuielii aferente dezvoltărilor software X la o valoare mărită artificial”, iar **X S.R.L. face parte din grupul X conform Raportului de inspecție nr.F-MC X.**

Afirmatia X SRL conform căreia inspectorii antifraudă au constatat realitatea tranzacțiilor cu X și faptul că au fost puse la dispoziție toate documentele care atestă modalitatea de desfășurare a relațiilor comerciale dintre cele două societăți, **nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației** deoarece aceste tranzacții vor fi supuse reverificării ca urmare a informațiilor comunicate de Administrația Fiscală din X cu privire la tranzacțiile derulate în perioada 2012-2014 de către societatea X SRL care nu confirmă integral înregistrarea sumelor în contabilitate și existența documentelor care să justifice modul de realizare a serviciilor.

Referitor la susținerea contestatarei potrivit căreia "prin adresele emise la 12.12.2016 de societatea X LTD din X , în calitate sa de auditor si contabil al societăților X Ltd, X Ltd si X Limited , este confirmat faptul ca toate facturile emise de aceste societăți către X SRL au fost înregistrate în contabilitate și au fost incluse în mod corespunzător ca venituri în situațiile financiare ale societăților X din perioada în care au fost emise", se rețin prevederile art. 55 din Legea 207/2015 privind codul de Procedură Fiscală , conform cărora constituie probă orice element de fapt care servește la constatarea unei stări de fapt fiscale. Mai mult, documentele și informațiile comunicate de autoritatea din X constituie date suplimentare care nu pot fi substituite de corespondența dintre X SRL și firma X LTD din X, aceasta neîndeplinind condiția de opozabilitate față de organul fiscal.

Prin urmare, față de cele de mai sus, argumentele și documentele depuse de societate în susținerea cauzei în speță nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei și în consecință, în temeiul art.279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 11.1 lit. a) din Instrucțiunile privind aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală aprobate prin O.P.A.N.A.F nr. 3741/2015, **se va respinge ca neîntemeiată** contestația formulată de **X S.R.L.** împotriva **Deciziei de reverificare nr. F-MC X** emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, privind impozitul pe profit/plăți anticipate în contul impozitului pe

profit anual datorat/ datorate de persoane juridice române, precum și de persoanele juridice cu sediul social în România, înființate potrivit legislației europene pentru perioada 2012-2014.

Pentru cele arătate și conform temeiurilor legale invocate în prezenta decizie, se :

DECIDE:

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de X S.R.L. împotriva **Deciziei de reverificare nr. X** emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, prin care s-a dispus reverificarea perioadei 01.01.2012-31.12.2014 în ceea ce privește impozitul pe profit/plăți anticipate în contul impozitului pe profit anual datorat/ datorate de persoane juridice române, precum și de persoanele juridice cu sediul social în România, înființate potrivit legislației europene.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul X în termen de 6 luni de la data comunicării.

Director General
X